

## Dor de primăvară

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

---

- Se-ntoarce iarăși iarna cu pași mărunți și iară  
În visul meu e soare și-atâta primăvară...  
Ce fantezie albă, ce nebunie pură,  
Sărutul unui deget apropiat de gură

Înnoadă veșnicia de-un lujer de lumină  
Crescut în lutul reavăn din mica mea grădină,  
Hai, vino, primăvară, de ce ești alintată,  
Te lași prea mult dorită și nu e prima dată.

Hai, vino lângă mine, iubite,-mbracă timpul  
Cu verdeața speranței și roagă anotimpul  
Să-și îndulcească glasul că vremea asta rece  
Prea seamănă cu iarna ce nu mai vrea să plece.

- La graniță cocorii așteaptă pentru viză,  
Stau flori îmbobocite cu soarele-n valiză,  
Azi câmpuri de zăpadă se-ntind până departe,  
Pe unde-i primăvara? S-o fi mutat pe Marte.

E iarna hăituită de razele de soare,  
Întinde peste lume dantele de ninsoare,  
Pădurile-și așteaptă sentința inutilă,  
Mi-e dor de trupul verde cu mâini de clorofilă.

Mai bine te-nfășoară în șalul de mătase  
Și vino nud, spre seară, ca-n zilele ploioase,  
Să-mi decorezi, iubito, pervazul cu zambile,  
Că iarna o să plece, mai sunt câteva zile...

Liliana Trif & Ioan Grigoraș